

ՆԱԽՆԻՆԵՐԻ ԿԱՆՉԸ

Է-Ե

Բաղաձայնից հետո **ե** տառը արտասանվում է **է**, օրինակ՝ **ուղերթ** (ուղէրթ), **տասներեք** (տասներեք):

Բառամիջում **յէ** երկհնչյունը լավելիս **ե** կարող է գրվել այն դեպքում, եթե նրանով սկսվող բառն սկզբից ստացել է ձայնավորով ավարտվող բառ կամ մասնիկ, օրինակ՝ **կիսատի** (կիսայէփ), **ամենաերկար** (ամենայէրկար):

Այդպես է նաև մի քանի օտար բառերում, օրինակ՝ **պոետ**, **պոեզիա** և այլն:

Կ և **չ** մասնիկներից հետո **ե-ն** **յէ** է արտասանվում, քանի որ **ե-ն** հաջորդում է ը ձայնավորին, օրինակ՝ **կերգեմ** – **կ^(ը)երգեմ**, **կեռա** – **կ^(ը)եռա**, **չերազել** – **չ^(ը)երազել**:

Բառասկզբում **է** հնչյունը գրվում է **է** տառով, օրինակ՝ **էդգար**, **էջ**, **էակ**, **էկրան**, **էքսկուրսիա**, նաև՝ **էի**, **էիր**, **էր**, **էինք**, **էիք**, **էին**:

Այս ընդհանուր կանոնից շեղվում են **եմ** օժանդակ բայի **եմ**, **ես**, **ենք**, **եք**, **են** ձևերը, որոնցում արտասանվող **է-ն** գրվում է **ե** տառով, օրինակ՝ գրում **եմ**, կարդում **ես**, երգում **ենք**, երգիչ **ես**, ուսուցիչ **եք** և այլն:

Բառամիջում և բառավերջում **է** գրվում է այն դեպքում, երբ **է-ն** արմատի սկզբնատառն է, օրինակ՝ **վայրէջք**, **լայնէկրան**, **մանրէ**, **որևէ** և այլն:

Մնացած դեպքերում բառամիջում և բառավերջում լավող **է-ն** գրվում է **ե**, օրինակ՝ **կես**, **օգնել**, **արծաթե**, **ափսե**, **Նարե**:

Ե տառը բառասկզբում գրվում է այն դեպքում, երբ արտասանվում է **յէ** երկհնչյունը, օրինակ՝ **եղնիկ**, **եղբայր**, **երկինք**, **երդում**, **եղունգ**:

Հիշիր՝ երբևէ = երբ + և + է (ինչևէ, որևէ), երբևիցե = երբ + և + իցե (ինչևիցե, որևիցե):

Առաջադրանքներ

1. Լրացրո՛ւ բաց թողնված տառերը՝ **է** կամ **ե**:

Բար_կամ, հն_արան, վրա_րթ, գրում _ի, _լեկտրա_ներգիա, լուսն_ջր, ամենա_ըջանիկ, բազմ_րանգ, գեղ_գր, լայն_կրան, վեր_լք, պո_տ, ան_ընակայելի, մանր_, ամենա_ժան, իսկույն_և_թ, պար_րգ, նոր_կ, հով_կ:

2. Բացատրի՛ր բառազույգերի գրության և արտասանության տարբերությունը:

ա) *վրատերթ-չվերթ*, բ) *կիսաներգրափակիչ-ծովեզր*, գ) *կիսանեփ-թեփ*, դ) *ինքնատեղ-եռուզեղ*:

3. Տրված արմատներին ավելացնելով արմատ կամ ածանց՝ ստացի՛ր նոր բառեր:

Էջ, էկրան, էժան, էներգիա, երաժիշտ, եղբայր, եղյամ, երազ, երես, եզր:

4. Գրի՛ր կենդանիների և բույսերի անուններ, որոնք սկսվում են **ե**-ով և **է**-ով:

Կենդանիների անուններ	Բուսանուններ (բույսեր, ծառեր, թփեր)
եղնիկ	ելակ

5. Լրացրո՛ւ բաց թողնված **է** կամ **ե** տառը:

Հրազդանհ_կ, դող_րոցք, պարն_ջ, գոմ_ջ, ջանիշ, առ_ընույթ, վեր_լք, ջմիածին, ելև_ջ, _րակ, առ_ջ, բազկ_րակ, _ակ, _լակ, ան_ական, ամենա_րկյար, ջերմա_ներգիա, սրոր_կրյա, վեր_լակ, հն_ազեղ, առ_ջ, ան_րեր, Վարդգ_ս, մանր_, ինչև_, որևից_, _տել:

6. Կազմի՛ր շարադրանք նախորդ առաջադրանքի թավ գրված բառերով:

7. Նախորդ վարժության բառերից ութը ենթարկի՛ր բառակազմական վերլուծության (խմբային աշխատանք):

8. Փակագծում տրված բառերում լրացրո՛ւ բաց թողնված **է** կամ

է տառը և տեղադրի՛ր տեքստի համապատասխան նախադասություններում:

(ելև_ջները, առօր_ական, _րագ, երբև_, չ_ք լինի, կոչել _ն, ամենուր_ք)

_____ այսպիսի բան լսած _____: Մեծ պապիս ձին մի օր կորչում է: Փնտրում է պապս, չի գտնում: Մուրն ընկնում է: Ստիպված մոնաճրագը վառում է, դնում մեծ քարի վրա, որ շրջակայքն ամբողջովին երևա: Եվ հանկարծ ձիու խրխինջ է լսվում: Կանչում է պապս, ձին գալիս է, բայց որպես _____: Պապս շրջվում է, որ ճրագը վերցնի: Տեսնում է՝ այն աստղ է դարձել ու քարին պսպղում է: Էլ ձեռք չի տալիս:

Մեծ քարի շուրջը ամեն տարի՝ ուշ մայիսին, մի քանի օր գիշեր չի լինում: Լինում է միայն ցերեկ: Այդ ժամերին լսվում են եկեղեցու զանգերի _____, մարդիկ _____ գործերով են զբաղվում: _____ պսպղացող ծաղիկները լույս են արձակում. շատ նման են աստղերի: Դրա համար մարդիկ նրանց կոչել են աստղածաղիկներ (գույգային աշխատանք):

(ըստ Վ. Հակոբյանի)